

Arrest

nr. 346 277 van 6 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. DAEM
Leiestraat 4
8560 WEVELGEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat dat X als wettelijke vertegenwoordiger van X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in aanwezigheid van haar voogd, en haar advocaat F. DAEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen als niet-begeleide minderjarige op 9 december 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 10 december 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 mei 2025 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 31 juli 2025.

1.3. Op 15 oktober 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, geboren op (...) 2009 te Jilib-Marka, gelegen in het district Marka van de provincie Lower Shabelle. Je bent nog minderjarig. Je bent van Madhibaan origine. Je verklaart je hele leven tot aan je vertrek uit Somalië in Jilib-Marka te hebben gewoond. Jouw vader is in 2022 's nachts doodgeschoten toen hij ging vissen. Jouw moeder had een kleine winkel en jij hielp haar in deze winkel. Jullie deden zo goed als dagelijks jullie inkopen in Marka. Minder dan een jaar na het overlijden van jouw vader is jouw moeder hertrouwd. Haar nieuwe echtgenoot was een strijder van Al Shabaab. Deze man behandelde jou en jouw moeder niet goed. Hij sloeg jullie en trachtte jou te betasten als jouw moeder niet thuis was. Sinds augustus 2024 wou deze man jou uithuwelijken. Zowel jij als jouw moeder verzetten zich tegen dit huwelijk. Op 07 augustus probeerde je samen met jouw moeder en broers Jilib-Marka te ontvluchten. Jouw stiefvader betrapte jullie echter en hield jullie tegen. Jij en jouw moeder werden daarop hard geslagen. Een paar dagen later heeft jouw stiefvader je opgesloten om je tot dit huwelijk te dwingen. Je zat twee dagen vast en hij dreigde jouw moeder te vermoorden indien je niet akkoord ging met dit huwelijk. Uiteindelijk heb je het huwelijksvoorstel aanvaard. Je werd daarop terug vrijgelaten. In september 2024 vond er een ceremonie plaats waardoor jij met deze man bent gehuwd. Deze man was daarbij niet aanwezig, het verliep telefonisch en via getuigen. Een week later zou je bij deze man moeten gaan wonen. Jouw moeder besloot jou weg te sturen voor je bij hem ging wonen. Ze contacteerde haar broer die in Mogadishu woont en zorgde er voor dat jij twee dagen na deze ceremonie naar Mogadishu kon vluchten. Je nam twee dagen later een boot en reisde vervolgens per auto verder. Je verbleef een week in Mogadishu bij een bevriende familie van jouw oom. Je verliet Somalië in oktober 2024. Je ging per vliegtuig naar Turkije, waar je een week verbleef. Vervolgens reisde je van daaruit verder naar België, waar je op 10 december 2024 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van jouw asielrelaas leg je een attest neer dat je een besnijdenis type 2 onderging.

Jouw advocaat bezorgde op 01 september 2025 zijn opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Voorreest moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je jou beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene

omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. ben je derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure jouw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, jouw verklaringen en alle documentatie of stukken in jouw bezit met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom je een verzoek indient.

Niettegenstaande je bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.3), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu wordt vastgesteld dat jij niet weet aan te tonen tot aan jouw vermeende vertrek uit Somalië in oktober 2024 in Jilib-Marka, Lower Shabelle, te hebben verbleven.

De geloofwaardigheid van jouw verblijf in Jilib-Marka wordt fundamenteel ondergraven door het feit dat je allerm minst op de hoogte bent van de recente gebeurtenissen in dit dorp waar je verklaart steeds te hebben verbleven. Wat betreft de veiligheidssituatie in Jilib-Marka verwijst je naar twee conflicten, met name in 2018 en 2023. Dit laatste conflict hield volgens jouw verklaringen ongeveer voor een maand aan (NPO p.15). Je geeft meermaals en expliciet aan dat er geen andere incidenten plaatsvonden dan deze twee conflicten. Wanneer je uitdrukkelijk wordt gevraagd of er nog enige incidenten plaatsvonden tussen deze twee conflicten die je vermeldt in 2018 en 2023, geef je aan dat het conflict van 2018 tot in 2019 duurde maar dat daarna niets gebeurde tot 2023 behalve één aanslag op een auto. Je stelt daarbuiten geen overheidssoldaten te hebben gezien noch dat Al Shabaab werd aangevallen in deze periode. Enkel in 2023 zou Al Shabaab kort verdreven zijn geweest, daarnaast zouden zij op geen enkel moment minder sterk hebben gestaan of minder aanwezig zijn geweest. Zij zouden op geen enkel moment nog zijn aangevallen (NPO p.16-17). Ook na 2023 zou er volgens jouw verklaringen niets meer zijn voorgevallen. Wanneer je wordt gevraagd naar eventuele gebeurtenissen in het jaar voor jouw vertrek, geef je aan dat er niets gebeurde (NPO p.15 en p.17). Je bent daarbij niet op de hoogte van enige concrete luchtaanvallen op het dorp. Je verklaart dat deze misschien gedurende het conflict in 2023 zijn voorgevallen maar je bent niet zeker, je zag enkel helikopters passeren maar deze voeren geen luchtaanvallen uit (NPO p.16). Deze verklaringen stroken allerm minst met de landeninformatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt namelijk het volgende:

- Er vonden wel degelijk verschillende luchtaanvallen plaats op jouw dorp en de onmiddellijke omgeving. Gedurende het conflict waar je naar verwijst in 2018 vond een luchtaanval plaats nabij jouw dorp, hierbij kwamen drie leden van Al Shabaab om het leven. Ook in maart 2019 vond een luchtaanval plaats op jouw eigen dorp, daar kwamen zelfs minstens 22 Al Shabaab militanten bij om het leven.
- Het meest in het oog springende daarbij is een luchtaanval in februari 2024, dus enkele maanden voor jouw vermeend vertrek uit de regio. Een luchtaanval werd uitgevoerd op een controlepost van Al Shabaab binnen JilibMarka. Hierbij zouden 30 militanten om het leven zijn gekomen.
- Daarenboven zou Al Shabaab nog op verschillende momenten de controle over het dorp uit handen hebben gegeven. In december 2020 vond er een confrontatie plaats tussen Al Shabaab en de overheidstroepen waarna deze overheidstroepen de controle over het dorp overnamen. Hetzelfde viel voor een jaar later, in oktober 2021. Hoewel deze overnames mogelijks van korte duur waren, blijkt hieruit ontegensprekelijk dat er nog andere confrontaties tussen Al Shabaab en de overheidstroepen plaatsvonden en dat Al Shabaab wel degelijk de controle uit handen diende te geven.

- Opmerkelijk is eveneens dat het conflict waar jij naar verwijst, namelijk een onrustige periode van ongeveer een maand in 2023, dan weer niet terugkomt in de beschikbare landeninformatie. In 2023 wordt er enkel verwezen naar een hinderlaag opgezet door Al Shabaab waarna een vuurgevecht uitbrak. Uit deze informatie blijkt derhalve allerm minst dat in 2023 Jilib-Marka werd binnengevallen door overheidstroepen waarna gedurende een maand een conflict uitbrak, zoals jij verklaart (NPO p.15).

Deze realiteit in Jilib-Marka komt geenszins terug in jouw verklaringen. Dergelijke gebeurtenissen kunnen iemand die steeds in Jilib-Marka zou hebben verbleven echter onmogelijk zijn ontgaan. Bovendien dient ook op basis van jouw verklaringen omtrent jouw leven in Jilib-Marka aangenomen te worden dat jij van deze incidenten op de hoogte zou moeten zijn. Je verklaart namelijk vaak naar Marka te zijn gegaan om er boodschappen te doen (NPO p.6). Dit betekent dat je in contact kwam met de dagelijkse realiteit van het dorp. Daarenboven zou jouw stiefvader lid zijn geweest van Al Shabaab (NPO p.11), wat er des te meer voor zorgt dat jij op de hoogte zou zijn van situatie van Al Shabaab in jouw dorp aangezien dit een directe impact heeft op jouw gezin. Je verklaart daarbij eveneens dat je steeds vlakbij de basis van Al Shabaab hebt gewoond. Je specificeert te hebben gewoond waar de leden van Al Shabaab leefden en waar hun basis is (NPO p.12 en p.19). Deze elementen zorgen er dan ook voor dat het hoogst onwaarschijnlijk wordt bevonden dat jij in deze periode in Jilib-Marka zou hebben verbleven maar niet op de hoogte zou zijn van bovenstaande incidenten. Wanneer je wordt geconfronteerd met deze vaststellingen weet je deze niet recht te zetten. Er wordt jou voorgelegd dat jij niet op de hoogte blijkt van verschillende incidenten in jouw onmiddellijke regio, wat er voor zorgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw aanwezigheid aldaar op dat moment. Je herhaalt echter louter dat er niets is voorgevallen in deze periode (NPO p.17). Wanneer je wordt geconfronteerd met de specifieke luchtaanval kort voor jouw vertrek weet je enkel te stellen dat dit misschien voorviel gedurende het door jou aangehaalde conflict in 2023 (NPO p.18). Niet alleen strookt dit niet met de toegevoegde informatie, het past evenmin in jouw eigen verklaringen. Je verklaart namelijk dat dit conflict slechts een maand duurde en dat er geen luchtaanvallen voorvielen gedurende dit conflict (NPO p.18). Dergelijke verklaringen weten de geloofwaardigheid van jouw recente herkomst derhalve allerm minst recht te zetten. Waar jouw advocaat gedurende het persoonlijk onderhoud en in zijn opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud meent dat het aan het Commissariaat-generaal is om deze incidenten in detail toe te lichten zodat jij er verdere verklaringen over kan afleggen, kan deze redenering allerm minst worden gevolgd. Het is namelijk aan jou en deel van jouw medewerkingsplicht om een zicht te bieden op de situatie in jouw regio van herkomst en dit op een spontane, doorleefde manier, weliswaar aangepast aan jouw leeftijd. Uit jouw verklaringen blijkt dat jij hier geenszins in slaagt. Jouw onwetendheid omtrent de recente gebeurtenissen in Jilib-Marka zorgt er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van jouw aanwezigheid aldaar onherstelbare schade wordt berokkend.

Daarenboven kunnen ook jouw verklaringen omtrent jouw leven in de periode voor jouw vertrek uit Jilib-Marka jouw recent verblijf aldaar niet aantonen. Je verklaart dat minder dan een jaar na het overlijden van jouw vader in 2022 jouw moeder huwde met een lid van Al Shabaab (NPO p.11). Je weet echter geen doorleefde verklaringen af te leggen over jouw leven samen met deze man tot aan jouw vermeend vertrek uit Somalië, wat de geloofwaardigheid van jouw recent verblijf in Jilib-Marka verder ondergraaft.

- Hoewel je meer dan twee jaar met deze man zou hebben samengewoond beweer je zijn volledige naam niet te kennen, wat reeds uiterst verbazingwekkend is (NPO p.11). Nog bevreemdender is het gegeven dat je zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent zijn naam. Waar je voor het Commissariaat-generaal verklaart dat hij A.(...) heet (NPO p.11) en expliciet stelt hem enkel onder deze naam te kennen (NPO p.13), had je echter voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat deze man I.(...) heette (Verklaring DVZ vraag 16B). Je biedt hier geen verklaringen voor buiten te stellen dat I.(...) de naam van jouw smokkelaar was en niet van jouw stiefvader (NPO p.13), wat geen enkele afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid.

- Je bent verder niet op de hoogte van waar deze man afkomstig is (NPO p.13) of waar de andere gezinnen van deze man zouden wonen (NPO p.12). Dit terwijl je eveneens beweert dat de man waar je mee zou moeten huwen eveneens van dit zelfde dorp afkomstig is (NPO p.25-26). Zodoende zou deze plaats reeds ter sprake moeten zijn gekomen.

- Je hebt geen kennis omtrent de functie of activiteiten van deze man binnen Al Shabaab. Het is reeds opmerkelijk dat je verklaart voor jouw moeder met hem trouwde niet geweten te hebben dat hij lid was van Al Shabaab. Pas na jouw moeders huwelijk zouden de burens jullie hierover hebben ingelicht (NPO p.14). Wanneer je verder naar zijn concrete activiteiten wordt gevraagd verval je in zeer algemene verklaringen. Je verklaart nietszeggend dat hij een strijder is van Al Shabaab, dat zij mensen slachten en dat zij bommen van Jilib-Marka naar Mogadishu brengen. Je verklaart alleen te kunnen zeggen dat hij een strijder is van Al Shabaab en dat hij gewoon in Al Shabaab is (NPO p.12-13). Dit zijn bezwaarlijk doorleefde verklaringen te noemen en geeft geen enkele verdere informatie over de precieze activiteiten van jouw stiefvader.

- Je legt geen doorleefde verklaringen af omtrent jouw leven onder het juk van iemand van Al Shabaab. Je weet geen gedetailleerde verklaringen af te leggen over de regels die jouw stiefvader zou hebben opgelegd. Je verklaart initieel zonder enig detail dat veel veranderde en dat hij jou en jouw moeder sloeg. Wanneer je wordt gevraagd hier enige voorbeelden van te geven, stel je dat je niet meer buiten mocht (NPO p.13). Dit stemt dan echter niet overeen met jouw eerdere verklaringen zo goed als dagelijks met jouw moeder naar de markt in Marka te zijn gegaan (NPO p.7). Je past daarop jouw eerdere verklaringen aan en stelt dat hij jullie geld gaf en jouw moeder wel soms naar de markt kon gaan (NPO p.14). Wanneer je verder wordt gevraagd

wat deze man je vertelde over Al Shabaab, weet je opnieuw geen doorleefde of gedetailleerde verklaringen af te leggen. Ook in deze verval je in uiterst algemene stellingen als dat hij zei dat de jihad goed is en dat ze verplichten meisjes te trouwen en jongens trachten te rekruteren (NPO p.14).

Deze verklaringen zijn dan ook uiterst beperkt te noemen. Dit terwijl je verklaart dat je in een klein dorp woonde waar iedereen iedereen kent (NPO p.14), wat het des te opmerkelijker maakt dat jij geen verdere informatie zou kunnen verschaffen over de man waar je minstens twee jaar mee zou hebben samengeleefd. Zodoende weet je evenmin op basis van deze verklaringen jouw levensomstandigheden voor jouw vermeende vertrek uit Somalië aannemelijk te maken, wat op zijn beurt eveneens de geloofwaardigheid van jouw recente herkomst ondergraaft.

Waar je verwijst naar jouw besnijdenis en een medisch attest neerlegt dat aantoonde dat jij een besnijdenis type 2 onderging, betreft ook dit geen element die jouw recente herkomst kan aantonen of aanleiding kan geven tot internationale bescherming. Je verbindt namelijk zelf geen vrees voor vervolging aan jouw besnijdenis. Je stelt dit attest neer te leggen omdat je pijn ondervindt ten gevolge van jouw besnijdenis en omdat jouw gynaecoloog zei dat je pijn zal hebben als je trouwt en bij een bevalling (NPO p.27). Uit deze verklaringen blijkt dat jij geen specifieke vrees bij terugkeer verbindt aan het feit dat jij deze weliswaar schadelijke praktijk reeds hebt ondergaan. Het Commissariaat-generaal merkt terzake op dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit jouw verklaringen, noch uit de door jou neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat jij omwille van jouw reeds ondergane besnijdenis niet in staat zou zijn om terug te keren naar jouw land van herkomst of dat een terugkeer naar jouw land van herkomst in jouw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane besnijdenis. Het Commissariaat-generaal wijst er ter zake nog op dat je voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden.

Uit het rapport COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update) beschikbaar op [coi_focus_somalie_vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20250220.pdf](#) dat is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins veelvoorkomend is. In die omstandigheden dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in casu goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

De door jou neergelegde documenten weten evenmin bovenstaande appreciatie te wijzigen. Je legt vooreerst geen enkel document neer dat jouw identiteit of herkomst weet aan te tonen. Zoals hierboven besproken weet jouw attest omtrent jouw besnijdenis geen vrees voor vervolging aan te tonen. De opmerkingen van jouw advocaat op de notities van het persoonlijk onderhoud beperken zich tot het er op wijzen dat jou meer details dienen verschaft te worden omtrent de landeninformatie en tegenstrijdigheden waarmee je werd geconfronteerd. Zoals eveneens eerder beargumenteerd brengt dit niets bij aan de vaststelling dat jij geen spontane of correcte verklaringen wist af te leggen over jouw reële situatie voor jouw komst naar België.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Jilib-marka, in district Marka, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Jilib-Marka hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Je maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 31.07.2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw voorgehouden recente verblijfplaatsen in Somalië en er op gewezen dat indien je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land heeft verbleven, dit op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen. Je werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar jouw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat je een duidelijk zicht geeft op jouw eerdere verblijfplaatsen voor jouw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op jouw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (NPO p. 17-18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS jou uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2, 3 juncto 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: Kinderrechtenverdrag), van de artikelen 10, lid 3 en 13 van de Procedurerichtlijn, van de artikelen 4 en 18 van de Kwalificatierichtlijn, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3 tot en met 48/9, 57/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel eveneens de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster gaat in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en benadrukt dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging loopt.

Daarnaast wijst verzoekster op de (veiligheids)situatie in Somalië in het algemeen en voor jonge meisjes in het bijzonder.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt volgende bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift:

- Mail van verzoeksters raadsman aan het CGVS van 1 september 2025 (stuk 3);
- ACLED “*Somalia Situation Update: May 2023*” van 2 juni 2023 (stuk 4);
- ACCORD “*Somalia, Year 2023: Update on incidents accroding to the Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED)*” van 8 april 2024 (stuk 5);
- COI Focus Somalië “*Vrouwen in al-Shabaabgebied*” van 2 juli 2024 (stuk 6).

3.2.2. Op 16 maart 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 11):

- LIFOS “*Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*” van 13 mei 2025;

- UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- EUAA “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;
- EUAA “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025 (update).

3.2.3. Ter zitting d.d. 25 maart 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer met volgende documenten in bijlage (rechtsplegingsdossier, stuk 12):

- medisch dossier en verslagen consultaties psychologe M.D. (stuk 1);
- verklaring op eer van de voogd van verzoekster M.V. d.d. 12 maart 2026 (stuk 2);
- verklaring op eer leerkracht OKAN E.C. (stuk 3);
- verklaring op eer van leerlingenbegeleider N.C. (stuk 5)
- verklaring op eer verzoekster (stuk 5);
- verklaring op eer van een kennis van verzoekster M. A. d.d. 11 maart 2026 (stuk 6);
- verklaring op eer leerkracht OKAN K.L. (stuk 7);
- foto's van verzoekster (stuk 8).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) de medewerkingsplicht vereist van een verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. In casu blijkt echter dat verzoekster niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Dit blijkt uit het volgende:

(a) verzoekster weet niet aan te tonen dat zij tot aan haar vermeende vertrek uit Somalië in oktober 2024 in Jilib-Marka, Lower Shabelle heeft verbleven. Verzoekster is allerminst op de hoogte van recente gebeurtenissen in dit dorp. Zij verwijst naar twee conflicten, met name in 2018 en 2023 en geeft verder geen andere incidenten aan. Het conflict in 2018 zou tot 2019 hebben geduurd maar daarna gebeurde niets tot in 2023 behalve één aanslag op een auto. Ze heeft geen overheidssoldaten gezien noch dat Al-Shabaab werd aangevallen. Verzoekster kan geen gebeurtenissen geven in het jaar voor haar vertrek. Het geheel strookt niet met de landeninformatie beschikbaar bij het CGVS waaruit het volgende blijkt:

- er vonden wel degelijk verschillende luchtaanvallen plaats op het dorp van verzoekster en de onmiddellijke omgeving. Gedurende het conflict in 2018 vond een luchtaanval plaats nabij haar dorp, waarbij drie leden van Al-Shabaab om het leven kwamen. Ook in maart 2019 vond een luchtaanval plaats op het eigen dorp van verzoekster; daarbij kwamen minstens 22 Al-Shabaab-militanten om het leven;

- het meest in het oog springende daarbij is een luchtaanval in februari 2024, dus enkele maanden voor haar vermeende vertrek uit de regio. Een luchtaanval werd uitgevoerd op een controlepost van Al-Shabaab binnen Jilib Marka. Hierbij zouden 30 militanten om het leven zijn gekomen;

- daarenboven verloor Al-Shabaab op verschillende momenten de controle over het dorp van verzoekster. In december 2020 en oktober 2021 namen overheidstroepen na confrontaties de macht over. Hoewel deze overnames mogelijk kortstondig waren, bewijzen ze dat er herhaaldelijk strijd werd geleverd en Al-Shabaab de controle wel degelijk uit handen moest geven;

- het is opmerkelijk dat het door verzoekster genoemde conflict in 2023 niet terug te vinden is in de landeninformatie. Gezien haar verklaringen dat zij nabij de basis van Al-Shabaab woonde, haar stiefvader lid was van deze groep en zij regelmatig in het dorp kwam, hadden de feitelijke incidenten haar niet mogen ontgaan. Haar onwetendheid over deze gebeurtenissen, ook na confrontatie, maakt haar aanwezigheid in Jilib-Marka ongeloofwaardig. Zij voldoet hiermee niet aan haar medewerkingsplicht om een spontaan en waarheidsgetrouw beeld van haar herkomstregio te schetsen. Deze tegenstrijdigheden berokkenen de geloofwaardigheid van haar verblijfplaats onherstelbare schade.

(b) de verklaringen van verzoekster over haar leven vlak voor haar vertrek tonen evenmin aan dat zij recent in Jilib-Marka verbleef, aangezien zij geen doorleefde details kan geven over het samenwonen met haar stiefvader (een Al-Shabaab-lid):

- het is ongeloofwaardig dat verzoekster, na een vermeend samenwonen van twee jaar, de volledige naam van haar stiefvader niet kent en bovendien tegenstrijdige namen opgeeft;

- het is ongeloofwaardig dat verzoekster niet weet waar haar stiefvader vandaan komt of waar zijn andere gezinnen wonen, temeer omdat zij beweert dat haar eigen beoogde huwelijkspartner uit ditzelfde dorp afkomstig is;
- er kan niet worden gevolgd dat verzoekster geen concrete kennis heeft over de functies of activiteiten van haar stiefvader binnen Al Shabaab;
- ze legt geen doorleefde of consistente verklaringen af over haar leven onder het bewind van haar stiefvader; zij spreekt zichzelf tegen door eerst te beweren dat zij de deur niet meer uit mocht, om vervolgens te verklaren dat zij en haar moeder bijna dagelijks naar de markt gingen. Ook haar beweringen over wat haar stiefvader vertelde over Al Shabaab blijven beperkt tot uiterst algemene stellingen over de jihad en gedwongen huwelijken.

(ii) het medisch attest van de reeds ondergane besnijdenis (type 2) vormt geen basis voor internationale bescherming, aangezien verzoekster hieraan zelf geen actuele vrees voor vervolging verbindt, maar enkel wijst op fysieke pijn en toekomstige complicaties bij een bevalling. Op basis van actuele landeninformatie (februari 2025) blijkt dat er geen reëel risico is op herhaling, aangezien in Somalië de meest ingrijpende vorm van genitale verminking (type III) steeds vaker wordt vervangen door minder invasieve vormen en herbesnijdenis naar een ernstigere vorm niet gebruikelijk is;

(iii) de neergelegde documenten kunnen de gedane appreciatie niet wijzigen;

(iv) de algemene veiligheidssituatie in Somalië is niet zodanig dat elke burger louter door aanwezigheid gevaar loopt, waardoor het aantonen van de exacte regio van herkomst en recente verblijfplaatsen essentieel is voor de beoordeling. Verzoekster heeft echter nagelaten duidelijkheid te scheppen over haar werkelijke verblijfplaatsen binnen of buiten Somalië, ondanks de uitdrukkelijke waarschuwing tijdens het verhoor dat het louter verwijzen naar de Somalische nationaliteit onvoldoende is.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekster verklaart dat zij geboren is in Jilib-Marka, gelegen in het district Marka van de provincie Lower Shabelle en dat zij daar woonde tot aan haar vertrek uit Somalië in 2024. Verzoekster verklaart haar land en regio van herkomst te hebben verlaten uit vrees voor haar stiefvader die lid is van Al-Shabaab en haar wil uithuwelijken aan een oudere man die tevens lid is van dezelfde groepering. Aangezien verzoekster weigerde, werd zij twee dagen gearresteerd. Verzoekster ging uiteindelijk akkoord, werd vrijgelaten maar vluchtte naar het buitenland.

3.3.4.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van oordeel is dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Jilib-Marka, gelegen in het district Marka van de provincie Lower Shabelle. De commissaris-generaal baseert dit oordeel vooreerst op de vaststelling dat verzoekster niet weet aan te tonen dat zij tot aan haar vermeende vertrek uit Somalië in oktober 2024 in Jilib-Marka, Lower Shabelle heeft verbleven. Verzoekster is allerminst op de hoogte van recente gebeurtenissen in dit dorp. Zij verwijst naar twee conflicten, met name in 2018 en 2023 en geeft verder geen andere incidenten aan. Het conflict in 2018 zou tot 2019 hebben geduurd maar daarna gebeurde niets tot in 2023 behalve één aanslag op een auto. Ze heeft geen overheidssoldaten gezien noch dat Al-Shabaab werd aangevallen. Verzoekster kan geen gebeurtenissen geven in het jaar voor haar vertrek.

Er moet worden nagegaan of de verklaringen die verzoekster hierover tijdens de interviews heeft afgelegd voldoende consistent, precies en doorleefd zijn en steun vinden in objectieve informatie opdat hieraan, in samenhang met haar profiel, geloof kan worden gehecht.

De Raad benadrukt dat dit onderzoek een behoorlijke afweging vereist tussen, enerzijds, elementen die de voorgehouden herkomst ondersteunen en, anderzijds, elementen die hieraan afbreuk doen.

Wat betreft verzoeksters geografische kennis van Jilib-Marka, werd aan verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe verzoekster van Jilib-Marka naar Marka ging, welke route zij daarbij moest nemen, welke plaatsen zij voorbij ging, welke wegen er kunnen worden genomen naar Marka, hoelang dat ongeveer duurde, hoeveel controleposten er waren, wie deze controleerde, welke markten zij bezocht en hoe de markten en wijken in de buurt heten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 7-10). Verzoekster geeft op alle vragen een antwoord waarbij deze antwoorden door de commissaris-generaal noch tijdens het persoonlijk onderhoud noch in de bestreden beslissing, minstens op onrechtstreekse wijze, worden betwist.

Verder wordt inzake de motivering aangaande de belangrijkste tegenstrijdigheid in verzoeksters verklaringen, met name het incident in 2024, het volgende gesteld:

“De geloofwaardigheid van jouw verblijf in Jilib-Marka wordt fundamenteel ondergraven door het feit dat je allerm minst op de hoogte bent van de recente gebeurtenissen in dit dorp waar je verklaart steeds te hebben verbleven. Wat betreft de veiligheidssituatie in Jilib-Marka verwijst je naar twee conflicten, met name in 2018 en 2023. Dit laatste conflict hield volgens jouw verklaringen ongeveer voor een maand aan (NPO p.15). Je geeft meermaals en expliciet aan dat er geen andere incidenten plaatsvonden dan deze twee conflicten. Wanneer je uitdrukkelijk wordt gevraagd of er nog enige incidenten plaatsvonden tussen deze twee conflicten die je vermeldt in 2018 en 2023, geef je aan dat het conflict van 2018 tot in 2019 duurde maar dat daarna niets gebeurde tot 2023 behalve één aanslag op een auto. Je stelt daarbuiten geen overheidssoldaten te hebben gezien noch dat Al Shabaab werd aangevallen in deze periode. Enkel in 2023 zou Al Shabaab kort verdreven zijn geweest, daarnaast zouden zij op geen enkel moment minder sterk hebben gestaan of minder aanwezig zijn geweest. Zij zouden op geen enkel moment nog zijn aangevallen (NPO p.16-17). Ook na 2023 zou er volgens jouw verklaringen niets meer zijn voorgevallen. Wanneer je wordt gevraagd naar eventuele gebeurtenissen in het jaar voor jouw vertrek, geef je aan dat er niets gebeurde (NPO p.15 en p.17). Je bent daarbij niet op de hoogte van enige concrete luchtaanvallen op het dorp. Je verklaart dat deze misschien gedurende het conflict in 2023 zijn voorgevallen maar je bent niet zeker, je zag enkel helikopters passeren maar deze voeren geen luchtaanvallen uit (NPO p.16). Deze verklaringen stroken allerm minst met de landeninformatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt namelijk het volgende:

- *Er vonden wel degelijk verschillende luchtaanvallen plaats op jouw dorp en de onmiddellijke omgeving. Gedurende het conflict waar je naar verwijst in 2018 vond een luchtaanval plaats nabij jouw dorp, hierbij kwamen drie leden van Al Shabaab om het leven. Ook in maart 2019 vond een luchtaanval plaats op jouw eigen dorp, daar kwamen zelfs minstens 22 Al Shabaab militanten bij om het leven.*
- *Het meest in het oog springende daarbij is een luchtaanval in februari 2024, dus enkele maanden voor jouw vermeend vertrek uit de regio. Een luchtaanval werd uitgevoerd op een controlepost van Al Shabaab binnen JilibMarka. Hierbij zouden 30 militanten om het leven zijn gekomen.*
- *Daarenboven zou Al Shabaab nog op verschillende momenten de controle over het dorp uit handen hebben gegeven. In december 2020 vond er een confrontatie plaats tussen Al Shabaab en de overheidstroepen waarna deze overheidstroepen de controle over het dorp overnamen. Hetzelfde viel voor een jaar later, in oktober 2021. Hoewel deze overnames mogelijks van korte duur waren, blijkt hieruit ontegensprekelijk dat er nog andere confrontaties tussen Al Shabaab en de overheidstroepen plaatsvonden en dat Al Shabaab wel degelijk de controle uit handen diende te geven.*
- *Opmerkelijk is eveneens dat het conflict waar jij naar verwijst, namelijk een onrustige periode van ongeveer een maand in 2023, dan weer niet terugkomt in de beschikbare landeninformatie. In 2023 wordt er enkel verwezen naar een hinderlaag opgezet door Al Shabaab waarna een vuurgevecht uitbrak. Uit deze informatie blijkt derhalve allerm minst dat in 2023 Jilib-Marka werd binnengevallen door overheidstroepen waarna gedurende een maand een conflict uitbrak, zoals jij verklaart (NPO p.15).*

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of er periodes zijn geweest waarin Al-Shabaab werd verjaagd, waarop verzoekster positief antwoordt, met name in het jaar 2023. Verzoekster geeft nadien aan dat er een aanslag was op een auto, een landmijn en dat er meerdere mensen zijn omgekomen. Verzoekster meent verder dat Al-Shabaab van 2019 tot en met 2023 de controle had over het gebied en dat zij aldus in 2023 één keer werden verdreven waarna zij zijn teruggekeerd en zij voor het overige niets belangrijks kan meegeven gezien zij in oktober 2024 is vertrokken. Na deze verklaring stelt de protection officer dat de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, aangeeft dat er veel incidenten zijn waarbij er wel overnames waren door Al-Shabaab (NPO, p. 17). De protection officer stelt het volgende *“Volgens onze informatie zijn er wel dingen gebeurd (...)”*. De raadsman van verzoekster merkt terecht op dat deze vraagstelling te algemeen is en hij verzoekt dat de vraag wordt geconcretiseerd. De protection officer geeft aan dat er in februari 2024 een luchtaanval is geweest bij de basis van Al-Shabaab. Verzoekster zou dichtbij deze basis wonen. Verzoekster antwoordt op

deze opmerking dat het misschien nog altijd de oorlog was die begon in begin 2023 en zij naar een andere wijk waren gevlucht (NPO, p. 18).

Aangaande de luchtaanval in februari 2024, het incident dat voor verweerder het meest in het oog springende is, merkt verzoekster in het verzoekschrift terecht op dat dit incident door verweerder vrij algemeen wordt gesitueerd in Jilib-Marka. Verweerder geeft immers aan dat dit op een controlepost van Al-Shabaab binnen Jilib-Marka heeft plaatsgevonden zonder dit nader te bepalen. Verder merkt verzoekster eveneens terecht op dat ondanks het uitdrukkelijk verzoek van haar raadsman om dit nader te duiden, verweerder dit heeft nagelaten. De Raad kan het betoog in het verzoekschrift waar wordt gesteld dat er meerdere redenen kunnen zijn waarom zij zich dit specifieke incident niet zou hebben kunnen herinneren, zoals het tijdstip van het incident, afstand, leeftijd (15 jaar in 2024) en maturiteit, trauma, gebrek aan scholing als de argumenten inzake de luchtaanvallen enigszins volgen.

De protection officer heeft gepolst naar de kennis van de veiligheidssituatie in het district, naar aanslagen en een aantal specifieke veiligheidsincidenten, maar stelt dat verzoekster deze incidenten niet kan benoemen. Op de vraag hoe de veiligheid in het district was, stelde verzoekster dat Jilib-Marka gecontroleerd is door Al-Shabaab en ze bespreekt twee conflicten met name een in 2018 en een in 2023. Volgens verzoekster was het conflict in 2018 een groot conflict tussen strijders van Al-Shabaab en overheidstroepen, wat naar Marka is uitgebreid waardoor iedereen is gevlucht van deze twee plaatsen. Een jaar lang zijn die mensen niet meer teruggekeerd naar hun huizen. Inzake het incident in 2023 meende verzoekster dat dit een maand heeft geduurd waarbij de overheidstroepen langs de kust van Mogadishu zijn binnengevallen. Verzoekster kan op de vraag of er ooit luchtaanvallen zijn geweest antwoorden dat het misschien tijdens dat conflict in 2023 was, maar dat ze niet zeker is. Ze heeft zelf helikopters gezien, maar die passeren en doen geen luchtaanvallen (NPO, p. 16).

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de landeninformatie in dit verband bijzonder beperkt is. Volgens verzoekster moeten de bronnen bovendien met de grootste voorzichtigheid worden gelezen gezien de geciteerde incidenten vaak gebaseerd zijn op een 'undisclosed source' dan wel op één nader genoemde bron. Verzoekster wijst in dit verband naar haar jonge leeftijd in 2018. Zij was toen immers slechts 12 jaar. Verzoekster benadrukt haar spontane verklaringen inzake een groot conflict tussen strijders van Al-Shabaab en de overheidstroepen in 2018, wat overeenkomt met de landeninformatie. De commissaris-generaal schuift dit echter aan de kant omdat verzoekster geen melding kon maken van de luchtaanvallen. De Raad volgt verzoekster dat de landeninformatie hierover eerder beperkt is en dat verzoekster nog erg jong was op dat ogenblik.

Over het incident van 2023 stelt verzoekster in het verzoekschrift dat de verwerende partij verwijst naar een document van ACLED waarin slechts één incident in 2023 wordt vernoemd, namelijk op 21 december 2023. Uit de landeninformatie die verzoekster bij het verzoekschrift voegt (stuk 4 ACLED, Somalia Situation Update: may 2023 van 2 juni 2023 en stuk 5: ACCORD: Somalia, Year 2023: Update on incidents according to ACLED van 8 april 2024) blijkt inderdaad dat er in Marka verschillende incidenten plaatsvonden in de periode van rapportage (april – mei 2023) en dat Jilib-Marka werd vermeld als één van de getroffen locaties. De Raad volgt verzoekster dus dat deze informatie overeenstemt met haar verklaringen en niet strookt met wat in de bestreden beslissing wordt opgemerkt, namelijk dat *“een onrustige periode van ongeveer een maand in 2023, dan weer niet terugkomt in de beschikbare landeninformatie”*.

Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoekster op tal van vlakken verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot haar onmiddellijke leefomgeving. Er wordt immers gevraagd waar verzoekster precies in Jilib-Marka woonde, waarop verzoekster aangeeft dat zij tussen de autostandplaats waar auto's voor Mogadishu staan en de controlepost van Al Shabaab woonde. Zij voegt hieraan toe dat dit in de buurt Abdi Ali gelegen is en geeft aan dat er nog andere wijken zijn namelijk Sayli en Mahatiri. Ze spreekt over de onderwijk Abdi Ali, waar ze woonde, en de bovenwijk die Mahatiri heet. De protection officer vraagt vervolgens of zij enkele zaken kan benoemen in deze wijken waarop verzoekster een moskee met de benaming Sheikh Abdukadir en de fabriek Wasshada Alhindi benoemt. Zij geeft verder aan dat deze kledingfabriek niet meer operationeel is. Verzoekster kan verder ook nog vier andere moskeeën benoemen en situeert deze ook in de voornoemde wijken (NPO, p. 19-20). De volgende bevraging gaat over de clans in het dorp waar verzoekster zou hebben gewoond. Verzoekster noemt 5 clans, geeft de meerderheid hiervan, geeft aan tot welke clan zij behoort (NPO, p. 21). De bovenvermelde informatie die verzoekster in haar verklaringen geeft worden door verweerder niet, minstens op onrechtstreekse wijze, betwist noch tijdens het persoonlijk onderhoud noch in de bestreden beslissing. Zoals verzoekster terecht opmerkt in haar verzoekschrift worden voorgaande elementen aldus niet betwist.

Deze verklaringen en beschrijvingen lijken gedetailleerd en doorleefd, doch de Raad ontwaart noch in het administratief dossier, noch bij het verzoekschrift enige objectieve informatie aan de hand waarvan de juistheid van de voormelde verklaringen van verzoekster zou kunnen worden getoetst. Verweerder toont niet aan dat dergelijke objectieve informatie niet beschikbaar zou zijn. De Raad stelt vast dat in de bestreden

beslissing gewezen wordt op het belang van verzoeksters profiel bij het onderzoek en de beoordeling van haar verzoek, vermits haar herkomst uit een bepaalde regio wordt onderzocht rekening houdend met haar persoonlijke omstandigheden.

Gelet op het feit dat het administratief dossier geen of onvoldoende informatie bevat op basis waarvan verzoeksters verklaringen naar behoren kunnen worden geverifieerd, acht de Raad het niet voldoende om, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, zonder meer te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het district Jilib-Marka, gelegen in het district Marka van de provincie Lower Shabelle.

Het voorgaande in acht genomen, blijkt dat het dossier de Raad niet toelaat te beoordelen of verzoekster al dan niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Jilib-Marka, gelegen in het district Marka van de provincie Lower Shabelle, en aldaar verbleven heeft tot aan haar vertrek uit Somalië, zoals verzoekster verklaart. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd.

Gezien de Raad niet beschikt over een eigen onderzoeksbevoegdheid om te kunnen vaststellen welke identiteit verzoekster daadwerkelijk heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Daarbij dient tevens in aanmerking te worden genomen dat verzoekster minderjarig is, hetgeen noopt tot bijzondere omzichtigheid bij de beoordeling van het dossier. Gelet op de vereiste van een zorgvuldig en volledig onderzoek dienen deze elementen te worden onderzocht.

3.3.4.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

3.3.5. Kindvriendelijke samenvatting

De rechter die je zaak behandelt, heeft besloten om je dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In de beslissing van de commissaris-generaal gelooft zij niet dat jij uit Jilib-Marka afkomstig bent. Jij kon niet vertellen over bepaalde gevechten tussen Al-Shabaab en de overheid.

De Raad heeft jouw zaak met veel zorg bekeken en merkt op dat jij verklaringen hebt kunnen afleggen over de plaats waar jij hebt gewoond met jouw familie. In het dossier is er hierover geen informatie waarmee jouw verklaringen gecontroleerd kunnen worden. De Raad vindt ook dat de commissaris-generaal te weinig duidelijke vragen heeft gesteld over wat hij wilde weten over bepaalde incidenten, rekening houdend met jouw leeftijd.

Aangezien de commissaris-generaal niet goed heeft uitgezocht of de details die jij hebt gegeven over jouw geboorteplaats kloppen, heeft de Raad beslist dat de commissaris-generaal een nieuw onderzoek moet doen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,
K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET